

# En lykkelig mand

*Efter to års teologiske studier i Paris er Erling Tiedemann vendt hjem for at tiltræde en stilling som leder af det katolske Pastoral-Center i København*

Af journalist Sonja Sabinsky

## **Erling Tiedemann har for alvor taget fat på en ny tilværelse.**

Den tidligere Venstre-borgmester i Vejle Amt er netop vendt hjem fra Paris, hvor han og hustruen Vivian Tiedemann de sidste par år har helliget sig teologiske studier ved Institut Catholique i den franske hovedstad. Men det bliver kun til et kort ophold i huset i Vejle, for om en måneds tid hedder adressen Vesterbrogade i København. Den 64-årige Erling Tiedemann påbegynder nemlig et helt nyt kapitel af sit arbejdsliv, når han den 1. august tiltræder som leder af den katolske menigheds landsdækkende Pastoral-Center. Her skal han blandt andet være med til at udarbejde undervisningsmateriale til børn og kursusmateriale til voksne. Således finder et livslangt engagement i kristendom i al almindelighed og katolicisme i særdeleshed - samt de sidste to års teologiske studier med fordybelse i Det Gamle og Det Nye Testamente - en helt konkret anvendelse.

## **Stor forandring**

Erling Tiedemann er fuld af lovord om det netop afsluttede ophold i byernes by:

- Forandringen var stor. Vi var jo vant til et meget aktivt og udadvendt liv, hvor vi også rejste rundt i verden og vendte hjem til et stort hus med have. I Paris levede vi et meget koncentreret liv. Vi boede i en lejlighed på 40 kvadratmeter med udsigt over byens tage.

- Jeg har jo altid været meget travlt optaget af mit arbejde og været meget hjemmefra, men pludselig var min hustru og jeg helt tæt sammen. Det var dejligt - som at være nygifte igen. I fremtiden vil vi have fælles arbejdsværelse, for det er så berigende at have hinanden i nærheden, når man arbejder. Og vi arbejdede virkelig i Paris, vi *knoklede*, for ganske vist klarede vi os hæderligt på fransk, da vi ankom, men når man får besked på at læse en fransk bog på 300 sider på en uge samtidig med alt det

andet, så får man noget at bestille. Vi kom heller ikke så meget ud at spise, gik ikke så meget i teatret og til koncerter, som vi havde planlagt. Men vi nød opholdet.

- Vore to år i Paris har været en kæmpe succes, fortæller Erling Tiedemann, der ikke fortryder, at han kvittede en aktiv tilværelse som politiker.

### **Mens legen er god**

- Jeg tror ganske simpelt ikke, at man skal blive for længe i politik. Har man som jeg været borgmester i 20 år, bliver man let til fare for sine omgivelser. Verden står ikke stille, og det er nødvendigt med fornyelse. Med alderen bliver man mere tilbøjelig til at holde fast i egne meninger, og når unge mennesker kommer med nye forslag til, hvordan tingene kunne gøres, ender man nemt med at sidde som en gammel gnavpotte, fordi man har mistet pusten og ikke længere har kræfter til de store forandringer. På den måde bliver man en stopklods for en uomgængelig udvikling, og så er det da bedre at gå af, mens folk stadig kan holde én ud.

- Samtidig er det jo også en fordel at starte den nye tilværelse, mens man stadig magter at møde alt det nye. Hvis jeg ventede ti år, ville jeg nok ikke orke at foretage en kovending i min tilværelse.

### **Røde sokker**

Såvel Erling Tiedemann som hans hustru er vokset op i katolske hjem, og kristendommen har været et bærende element i deres tilværelse.

- Jeg var på en katolsk ungdomslejr, hvor jeg mødte en fantastisk sød pige. Jeg havde ganske enkelt aldrig mødt så sød en pige, så hende lagde jeg straks an på. I begyndelsen opdagede hun det vist ikke, men omsider gav hun sig, og nu har vi været gift i fyrretyve år. Det må blive omkring 14.600 dage, og i ethvert ægteskab skændes man da af og til.

- Når jeg holder foredrag, plejer jeg at sige, at jeg nødig vil have, at forsamlingen skal tro, at min kone og jeg har været oppe at skændes lige så mange dage, som vi har været gift, for det forslår overhovedet ikke. Når man er gift, er man som to røde sokker, der kører rundt i en vaskemaskine. Af og til støder man ind i hinanden, det er fuldstændig uundgåeligt, men nedenunder det hele holder man sammen og elsker hinanden.

- Jeg er en meget lykkelig mand, lyder det overbevisende fra Erling Tiedemann, der aldrig har haft problemer med at kombinere en religiøs interesse med et politisk liv:
- Politik og kristendom er to forskellige ting, men de skal kunne mødes i det samme menneske. Derfor nytter det ikke, at troen og den politiske overbevisning går i hver sin retning. Det ville man jo blive skizofren af.

### **Mere tolerant**

Erling Tiedemann har ikke tilbragt to år i Paris for at tilegne sig gold viden. Studierne i Bibelen har udvidet horisonten og åbnet ny erkendelse:

- Som så mange andre mennesker gennem tiderne har jeg erfaret, at både Det Gamle og Det Nye Testamente er i stand til at give én nogle gevaldige skub. Den bog kan virkelig udfordre én og indimellem også slå én, og den kan være en kæmpe anledning til at finde glæde, trøst, inspiration. Derved bliver det eksistentielt at søge ned i teksterne og ikke blot et interessant oldtidsstudie.
- Hjemmefra troede jeg, at jeg nok forstod 25 procent af teksterne i Bibelen, og nu ville jeg til Paris for at lære de sidste 75 procent at kende. I dag ved jeg, at jeg måske nærmer mig en forståelse på halvanden procent af det, bogen rummer. Området er meget mere omfattende og kompliceret, end jeg havde forudset, og den erfaring har betydet, at jeg er blevet lidt mildere i forhold til mennesker, der måske ikke deler mine synspunkter. Jeg er blevet lidt mere tolerant.

### **Frihed og kærlighed**

- Min tro giver mig en mening i tilværelsen. Og hvad jeg har lært i Paris, vil jeg gerne bringe videre til andre mennesker, så det forøger meningen i deres tilværelse. Derfor er jeg lykkelig for det nye job som leder af Pastoral-Centeret, for her får jeg virkelig brug for alt, hvad jeg har lært.
- Kristendom er måske ikke så meget i kurs hos det moderne menneske, der jo lægger meget vægt på at være autonom, såkaldt fri. Mange anser Vorherre for at være en, der hele tiden fører regnskab med, hvad vi foretager os, og helst vil have, vi fører en glædesløs tilværelse. Men det er et meget forkert billede af den gode Gud, og det fremgår da også tydeligt af Bibelen, at menneskers frihed ligger Vorherre uendeligt på sinde. Og det store afgørende bud, for såvel kristendommen som menneskelivet i det hele taget, er kærligheden. Og hvordan kan der være kærlighed, hvis der ikke er

frihed? Når man siger, at kærligheden er stærkere end døden, er det fordi, man kan tvinge folk til at dø, men man kan ikke tvinge dem til at elske.

- I dag kan man gå på aftenskole og lære, hvordan man bliver en bedre egoist; hvordan man sætter sig ud over hensynet til sine medmennesker, og det har som bekendt intet med frihed at gøre, for det ender blot med, at man bliver slave af sine egne tilbøjeligheder, understreger Erling Tiedemann, der dog selv må se sin frihed begrænset, når han nu drager til København.

- En stor del af hjertet efterlader jeg nemlig i Vejle, betror han. Men heldigvis indebærer den nye stilling en del rejsen rundt i landet, og det betyder, at han ikke behøver at svigte hverken barber eller mekaniker i det østjyske foreløbig.

- Når jeg møder venner, siger jeg altid: Tag det roligt, vi kommer tilbage - om ikke før, så når vi skal begraves.